

MATTHEÛS

25:14-30

De gelijkenis van de talenten roept christenen op hun mogelijkheden trouw voor Gods Koninkrijk te gebruiken.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/25-14-30

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De gelijkenis van de talenten	8 min	1
2	Verantwoordelijkheid en de dag van afrekening	4 min	7
3	Actief dienen tijdens Christus' afwezigheid	5 min	9
4	Gaven, mogelijkheden en trouwe inzet	4 min	11
5	De angst en straf van de ontrouwe dienaar	5 min	13
	Om verder te lezen		15

1

De gelijkenis van de talenten

We banen ons een weg door Mattheüs 25, het laatste hoofdstuk van de rede op de Olijfberg. Daarin sprak Jezus zowel over de wederkomst van Christus als over de verwoesting van de tempel in Jeruzalem, die in het jaar 70 na Christus plaatsvond. Nu komen we bij de tweede van drie gelijkenissen in dit hoofdstuk.

De eerste gelijkenis in Mattheüs 25 stond in de eerste dertien verzen: de gelijkenis van de tien maagden, of de tien bruidsmeisjes. De les van die gelijkenis was dat de bruidegom, Christus, misschien nog langer op Zich zou laten wachten dan de discipelen denken voordat Hij terugkomt. Zij moesten zijn als de wijze bruidsmeisjes, die erop voorbereid waren dat dit zou gebeuren. Ze hadden genoeg olie om het vol te houden, voor het geval de bruidegom er langer over deed dan ze dachten dat Hij zou doen. De dwaze bruidsmeisjes hadden niet op zo'n uitstel gerekend en merkten dat ze er niet op voorbereid waren. De discipelen, en alle christenen, worden door deze gelijkenis aangespoord er rekening mee te houden dat het wachten op de komst van Christus langer kan duren dan we zouden hopen. We moeten tot het einde trouw blijven, zelfs als Zijn uitstel lang duurt. Inmiddels laat Zijn komst natuurlijk al lange tijd op zich wachten. Hij is bijna tweeduizend jaar afwezig geweest, maar Zijn komst is dichterbij dan toen we voor het eerst geloofden.

De tweede gelijkenis in dit hoofdstuk begint bij vers 14 en wordt gewoonlijk de gelijkenis van de talenten genoemd. We moeten begrijpen dat het woord 'talent' in deze passage niet verwijst naar wat wij tegenwoordig in het Nederlands met die term bedoelen. Wanneer we zeggen dat iemand veel talenten heeft, bedoelen we dat die persoon op veel gebieden bekwaam, bedreven of begaafd is. Zo iemand kan een buitengewoon vermogen hebben op het gebied van muziek, kunst, redenaarskunst of iets anders, en dat noemen we een talent dat die persoon heeft.

Het woord 'talent' verwees in het oudere Engels, toen de King James werd vertaald, naar een gewicht, een gewichtseenheid. In dit specifieke geval, en op de meeste plaatsen in de Bijbel, zouden we telkens wanneer de Bijbel over een talent spreekt, het

woord ‘pond’, ‘ons’ of iets dergelijks kunnen invullen. Dat zou niet dezelfde waarde zijn, maar het zou wel duidelijk maken waar we het over hebben. We hebben het over een bepaalde gewichtseenheid, zoals een ton. Een talent kon zelfs wel honderd pond wegen.

Er waren verschillende soorten talenten: talenten aan zilver en talenten aan goud. Die werden als geld gebruikt in een tijd waarin munten nog niet overal in gebruik waren. Wij zijn eraan gewend dat munten een bepaalde waarde vertegenwoordigen, zelfs als de metalen waarvan ze gemaakt zijn op zichzelf helemaal niet veel waard zijn. Maar in die tijd, hoewel er wel zoiets als munten bestond, was het gebruikelijker om zaken te doen door zilver, of mogelijk goud, af te wegen en daarmee te betalen wat er voor een bepaalde zakelijke transactie betaald moest worden. Wanneer we dus in deze gelijkenis over talenten lezen, hebben we het over een naar gewicht bepaalde hoeveelheid edelmetaal. Hoogstwaarschijnlijk waren het talenten zilver, maar het kunnen ook talenten goud zijn geweest. Hoe dan ook moeten we beseffen dat het woord ‘talent’ hier niet precies hetzelfde betekent als in ons hedendaagse taalgebruik.

In Mattheüs 25:14 zei Jezus:

Want het is als iemand die naar het buitenland ging, zijn eigen dienaren bij zich riep en hun zijn bezittingen toevertrouwde.

MATTHEÛS 25:14

Het is alsof je op reis gaat en iemand vraagt om op je huis te passen, je gazon te verzorgen of je dieren te voeren. Deze man ging een lange reis maken. Hij was een rijke man met veel bezittingen. Hij had dienaren, en daarom vertrouwde hij de zorg voor zijn bezittingen toe aan zijn dienaren.

Het was niet de bedoeling dat de dienaren die bezittingen eenvoudigweg als geschenken voor zichzelf aannamen en ermee op pad gingen om er voor hun eigen voordeel mee te doen wat ze wilden. Ze moesten ermee doen wat hij ermee zou doen als hij niet weg was. Zij waren zijn vertegenwoordigers en gebruikten zijn geld. Als hij niet op reis was gegaan, zou hij waarschijnlijk zijn geld hebben gebruikt om er meer geld mee te verdienen. Er werd van hen verwacht dat ze zijn geld namen en er als zijn

dienaren, zijn vertegenwoordigers en in dit geval zijn rentmeesters op uitgingen. Ze moesten zijn geld gebruiken om voor hem geld te verdienen, zoals hijzelf dat zou doen. Dat was hun verantwoordelijkheid.

Hij vertrouwde zijn bezittingen dus toe aan zijn dienaren:

En aan de één gaf hij vijf talenten, aan de ander twee en aan de derde één, ieder naar zijn bekwaamheid, en hij reisde meteen weg.

MATTHEÛS 25:15

Niet al deze dienaren kregen hetzelfde bedrag. Hij gaf ieder naar zijn vermogen. De meester kende blijkbaar de vaardigheden, aanleg en bekwaamheid van deze dienaren. Naar evenredigheid gaf hij hun verantwoordelijkheid, op grond van wat zij volgens hem aankonden. Daarna ging hij op reis.

Hij die de vijf talenten ontvangen had, ging weg en handelde daarmee en hij verdiende vijf andere talenten erbij. Evenzo verdiende degene die de twee talenten ontvangen had, er nog twee bij. Maar hij die het ene ontvangen had, ging weg en groef een gat in de grond en verborg het geld van zijn heer. Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en hield afrekening met hen.

MATTHEÛS 25:16-19

En degene die de vijf talenten ontvangen had, kwam en bracht nog vijf talenten bij hem, en hij zei: Heer, vijf talenten hebt u mij gegeven; zie, nog vijf talenten heb ik aan winst gemaakt. Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

MATTHEÛS 25:20-21

En degene die de twee talenten ontvangen had, kwam ook naar hem toe en zei: Heer, twee talenten hebt u mij gegeven, zie, twee andere talenten heb ik aan winst gemaakt. Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

MATTHEÛS 25:22-23

Maar hij die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zei: Heer, ik wist dat u een streng man bent, omdat u maait waar u niet gezaaid hebt, en inzamelt van de plaats waar u niet gestrooid hebt. En ik ben bevreesd weggegaan en heb uw talent verborgen in de grond; zie, hier hebt u het uwe. Maar zijn heer antwoordde en zei tegen hem: Slechte en luie dienaar, u wist dat ik maai waar ik niet gezaaid heb en van de plaats inzamel waar ik niet gestrooid heb. Dan had u mijn geld aan de bankiers moeten geven, en ik zou bij mijn komst het mijne met rente teruggekregen hebben. Neem daarom het talent van hem af en geef het aan hem die de tien talenten heeft. Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem die niet heeft, van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft. En werp de onnutte dienaar uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

MATTHEÛS 25:24-30

2

Verantwoordelijkheid en de dag van afrekening

Zo eindigt deze gelijkenis. Deze gelijkenis heeft enkele dingen gemeen met de vorige gelijkenis. Ze brengen allebei een soortgelijk punt naar voren, maar elk heeft zijn eigen invalshoek. De vorige gelijkenis, over de tien bruidsmeisjes, vijf dwaze en vijf wijze, en deze gelijkenis, over de drie rentmeesters, hebben enkele dingen gemeen.

Allereerst is er een Heer. In de eerste gelijkenis is Hij de bruidegom. In dit geval is Hij de Meester van het landgoed. Er is ook iemand aan wie een verantwoordelijkheid is toevertrouwd. In de eerste gelijkenis zijn dat de bruidsmeisjes. Zij hebben de verantwoordelijkheid om te weten en bekend te maken wanneer de bruidegom komt, en om met hun lampen Zijn weg te verlichten. In de tweede gelijkenis zijn het de rentmeesters aan wie het beheer over een deel van Zijn goederen is gegeven. Zij moeten die gebruiken om Zijn landgoed te verrijken terwijl Hij weg is.

We hebben dus de Heer, en we hebben degenen aan wie Hij verantwoordelijkheid heeft toevertrouwd. In beide gelijkenissen stelt de Heer Jezus voor, en degenen aan wie de verantwoordelijkheid is toevertrouwd, stellen de christenen voor, de volgelingen van Christus. Deze beide gelijkenissen vertellen ons over een verantwoordelijkheid die wij, als discipelen van Jezus, hebben. Ze spreken ook allebei over een dag van afrekening, waarop het verantwoord vervullen van deze taak wordt beloond en het onverantwoordelijk verwaarlozen van de taak wordt bestraft.

In de gelijkenis over de bruiloft gebeurt dat wanneer de bruidegom komt. Bij deze gelijkenis gebeurt dat wanneer de Meester terugkeert. In beide gevallen zijn er mensen die het goed hebben gedaan en beloond zullen worden met de feestelijkheden. De vijf wijze bruidsmeisjes gaan het bruiloftsfeest binnen en genieten van de feestelijkheden. De trouwe rentmeesters in deze gelijkenis gaan werkelijk de vreugde van hun Heer binnen, de vreugde van hun Meester, waarschijnlijk Zijn viering van Zijn terugkeer.

In beide gelijkenissen zijn er echter ook mensen die het niet zo goed hebben gedaan. Wat lezen we uiteindelijk over de vijf dwaze maagden? Er staat:

Toen zij weggingen om olie te kopen, kwam de bruidegom; en zij die gereed waren, gingen met hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten.

MATTHEÛS 25:10

Dit is vers 10. Ze gingen

Later kwamen ook de andere meisjes, die zeiden: Heer, heer, doe ons open! Hij antwoordde en zei: Voorwaar, ik zeg u: ik ken u niet.

MATTHEÛS 25:11-12

Hij liet hen dus niet binnen. Ze moesten buiten in het donker blijven. Evenzo wordt de rentmeester in deze gelijkenis die zijn verantwoordelijkheid verwaarloosde, in vers 30 uitgeworpen in de buitenste duisternis, en daar is geweest en tandengeknars.

Al deze gelijkenissen brengen een bepaald punt naar voren, zelfs die aan het einde van Mattheüs 24 over de dienaar. De trouwe dienaar is gezegend wanneer zijn Meester komt en hem trouw aantreft. Een ontrouwe dienaar wordt gestraft en uitgeworpen, waar geweest en tandengeknars is, wanneer zijn Meester aan het einde van Mattheüs 24 komt. Al deze gelijkenissen hebben iets gemeen. De Meester komt, en Zijn dienaren — of degenen die in de gelijkenis de christenen voorstellen — dragen een verantwoordelijkheid waarover zij bij Zijn komst rekenschap moeten afleggen.

Er komt een dag van afrekening voor de christen. Er is een oordeel. Merk op dat aan de christen iets door zijn Heer is toevertrouwd. Voor de ontrouwen zal er geweest en tandengeknars zijn. Er zal, met andere woorden, grote vernedering zijn. Er zal grote spijt zijn. Het kan zelfs verwijzen naar verlies van behoud. Het is moeilijk te weten wat geweest en tandengeknars betekent. De buitenste duisternis klinkt niet alsof die in de hemel is.

We moeten deze les begrijpen, want Jezus zei deze dingen niet alleen maar om Zijn eigen stem te horen weerklinken. Hij zei ze omdat wij deze dingen moesten horen. Ze zijn van belang. Ze hebben te maken met onze eeuwige bestemming en ons eeuwige welzijn.

3

Actief dienen tijdens Christus' afwezigheid

Laten we deze gelijkenis nu wat nauwkeuriger bekijken. Deze beide gelijkenissen, de gelijkenis van de tien maagden en deze gelijkenis van de talenten, hebben nog iets anders gemeen. De dag van de afrekening kwam niet onmiddellijk. De maagden wachtten op hun Heer, maar in vers 5 staat:

Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap.

MATTHEÛS 25:5

De dienaar aan het einde van Mattheüs 24 zei:

Maar als die slechte dienaar in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft nog lang weg,

MATTHEÛS 24:48

In deze gelijkenis van de talenten staat in vers 14 dat deze man naar het buitenland ging. Vermoedelijk zou zijn reis en terugkeer enige tijd vergen. Bovendien staat er in vers 19:

Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en hield afrekening met hen.

MATTHEÛS 25:19

Let daarop: na een lange afwezigheid. In alle drie deze gelijkenissen spreekt Jezus over een lange afwezigheid. Als mensen denken dat Jezus leerde dat Hij onmiddellijk zou terugkomen, hebben ze niet goed naar Zijn onderwijs geluisterd. Hij gaf aan dat Zijn discipelen voorbereid moeten zijn op een lange afwezigheid. En tijdens die lange afwezigheid moeten ze zich nuttig bezighouden met activiteiten die Zijn bezit, of Zijn Koninkrijk, ten goede zullen komen.

Jezus heeft Zijn gemeente met een verantwoordelijkheid achtergelaten. Die verantwoordelijkheid houdt niet in dat wij voor onszelf een comfortabel leven moeten zien te vinden, ons eigen bezit moeten opbouwen, onze eigen koninkrijken moeten opbouwen, gelukkig moeten zijn of het comfortabel moeten hebben. Dat is niet de verantwoordelijkheid die Hij ons heeft nagelaten. Wij hebben de verantwoordelijkheid om de belangen van Zijn Koninkrijk na te streven en de voortgang ervan te bevorderen.

Het Koninkrijk van God wordt op verschillende manieren bevorderd. Om te beginnen wordt het bevorderd door de verkondiging van het Evangelie. Wij zijn niet allemaal evangelisten. De Bijbel zegt dat Hij sommigen als evangelisten heeft gegeven; de anderen onder ons zijn niet noodzakelijk evangelisten. Maar dat betekent niet dat we niet voor Christus kunnen uitkomen wanneer de gelegenheid zich voordoet. Iedere christen moet beslist bereid zijn om iedereen antwoord te geven over de hoop die in hem is. We moeten bereid zijn om voor Christus te spreken. Als we Hem verloochenen tegenover de mensen, zei Hij, zal Hij ons verloochenen tegenover de Vader. Maar als we Hem belijden tegenover de mensen, zal Hij ons belijden tegenover de Vader. We hoeven niet allemaal per se mensen tot Christus te brengen, maar we moeten wel allemaal bereid zijn om van Christus te getuigen en het Evangelie te bevorderen wanneer de gelegenheid zich voordoet. Dat helpt het Koninkrijk van God, de belangen van Christus, te bevorderen.

Als we niet kunnen prediken, omdat we de gave om te prediken niet hebben of omdat we de gelegenheid niet hebben, aangezien onze roeping daar niet veel gelegenheid toe biedt, kunnen we op zijn minst de verkondiging van het Evangelie bevorderen terwijl anderen die op zich nemen: zendelingen, evangelisten, voorgangers enzovoort. Misschien besteden we het grootste deel van onze tijd aan een gewone baan waarmee

we een vast loon verdienen. Ook dat kan een roeping zijn die God ons heeft gegeven, en ook dat werk kan tot eer van God en ter bevordering van Zijn Koninkrijk worden gedaan.

Een eerlijke werknemer, dienaar of arbeider zijn is tenslotte iets wat de aandacht zal trekken. Zoals Jezus zei, moeten de mensen je goede werken zien en je Vader, Die in de hemel is, de eer geven. Je goede gedrag moet boekdelen spreken over de waarheid van het Evangelie. Het werk dat je doet, moet werk van goede kwaliteit zijn, en het geld dat je verdient, moet je beschouwen als Gods geld. Je leven is van God. Je bent Zijn dienaar, en de tijd die je aan een werkgever geeft, is eigenlijk niet van jou om te geven. Het is Gods tijd. Daarom is het geld dat je verdient Gods geld. Mensen die een baan hebben en geen prediker of zendeling zijn, dienen God nog altijd op de werkplek waar ze zijn, en het geld dat ze verdienen is bestemd voor Gods gebruik.

Het is duidelijk dat God wil dat je een deel daarvan besteedt aan eten op tafel, kleren aan je lijf en een dak boven je hoofd. Maar wat voor die dingen niet noodzakelijk is, moet je beschouwen als vrij besteedbaar geld. Het is geld waarover je tot op zekere hoogte zelf kunt beslissen, en dat moet op zulke manieren worden besteed dat het naar jouw overtuiging het Koninkrijk van God bevordert.

4

Gaven, mogelijkheden en trouwe inzet

Niet iedereen heeft dezelfde gelegenheid om de belangen van de Meester te bevorderen. Sommigen hebben veel meer bekwaamheden en mogelijkheden gekregen dan anderen. Je zou bijvoorbeeld een ongeschoolde arbeider kunnen zijn die tien of twaalf uur per dag moet werken om alleen maar rond te komen. Je hebt niet veel geld en je hebt niet veel vrije tijd. Misschien werk je in een lawaaierige fabriek, waar je niet vaak voor Christus kunt uitkomen. Het beste waarop je kunt hopen, is dat je licht uitstraalt door je goede werken, je goede houding, enzovoort. Misschien krijg je verder maar heel weinig gelegenheid om veel voor het Koninkrijk van God te doen. Dat kan overeenkomen met het hebben van één talent, zoals in de gelijkenis.

Andere mensen kunnen meer doen. Misschien hebben ze wat meer geld dat ze in het Koninkrijk kunnen investeren. Misschien hebben ze meer tijd om eraan te besteden. Maar ook al hebben ze tijd, misschien hebben ze geen grote redenaarstalenten of diep geestelijk inzicht. Hoewel ze God met wat meer tijd of geld kunnen dienen, lijkt het meer op het hebben van de twee talenten. Ze zijn iets beter af dan iemand die vrijwel niets kan doen, maar misschien hebben ze niet het grootste aantal talenten toegewezen gekregen.

Er zijn tenslotte mensen die de vrijheid hebben om voltijds in de bediening te staan, of ze nu voorganger, zending, prediker of wat dan ook zijn. Dit zijn gewoonlijk mensen die bepaalde gaven hebben. Prediken of onderwijzen draagt rechtstreeks bij aan de bevordering van het Koninkrijk van God. Ze hebben de tijd om zich eraan te wijden, en ze hebben de bekwaamheden, enzovoort. Aan deze mensen zijn nog grotere talenten gegeven.

Let hierbij op één ding. Er wordt gesuggereerd dat God even tevreden is met de dienaar die met de twee talenten die hij aanvankelijk ontving twee extra talenten voortbracht, als met degene die met de vijf talenten die hij aanvankelijk ontving vijf extra talenten voortbracht. Uiteindelijk kon de ene dienaar zijn meester tien talenten overhandigen, terwijl de andere zijn meester maar vier talenten overhandigde. Maar ze ontvingen allebei dezelfde beloning:

Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

MATTHEÛS 25:21

De reden dat ze dezelfde beloning ontvingen, hoewel ze niet hetzelfde resultaat behaalden, is dat ze om te beginnen niet hetzelfde aantal hadden gekregen. God is een rechtvaardige God. Hij weet dat als Hij je vijf talenten geeft, je meer hebt om mee te werken. Iedereen weet dat je geld kunt gebruiken om geld te verdienen. Als iemand niet veel geld heeft, kan hij ook niet zoveel verdienen. Als iemand niet veel vrije tijd heeft, kan hij niet zoveel doen. God weet wat Hij aan ieder heeft gegeven.

Sommigen hebben grote mogelijkheden gekregen, en van wie veel gegeven is, van hen zal veel geëist worden. Sommigen krijgen minder mogelijkheden, en God eist niet van hen dat ze evenveel voortbrengen als degenen die grotere mogelijkheden hebben. Maar Hij verwacht nog altijd dat ze voor Zijn Koninkrijk zoveel voortbrengen als ze kunnen. Sommigen hebben maar heel weinig bekwaamheden gekregen. Maar zelfs zij zouden iets kunnen voortbrengen als ze hun talent bij wijze van spreken naar de bank zouden brengen, wat geen erg riskante manier van investeren is.

De onderneming waarvoor de eerste twee dienaren hun talenten gebruikten, was riskant. Ze investeerden hun geld, gingen ermee handeldrijven, enzovoort. Wanneer je dat doet, loop je het risico iets te verliezen. Maar vanwege het grotere risico levert het in veel gevallen ook meer op.

5

De angst en straf van de ontrouwe dienaar

Degene die één talent had ontvangen, was bang. Hij wilde geen risico nemen. Hij beschouwde zijn meester als een harde en on vergevingsgezinde man. Hij wist dat zijn meester oogstte waar hij niet had gezaaid en inzamelde waar hij niet had gestrooid. Dit betekent niet dat zijn meester illegale dingen deed. Het betekent alleen dat zijn meester dienaren had die het werk voor hem verrichtten. Hij was een machtig man: anderen deden het werk op zijn land, terwijl de opbrengst hem toekwam. Hij was dus een man met invloed en macht, die op deze dienaar intimiderend overkwam.

Deze dienaar had geen goede relatie met zijn meester en was bang voor hem, in plaats van dankbaar te zijn en zijn meester te vertrouwen. Hij dacht: „Ik kan maar beter geen enkel risico nemen met dit geld.” Hij deed er niets mee. Hij begroef het. Toen zijn meester terugkeerde, had hij alleen dat ene talent om zonder enige opbrengst aan zijn meester terug te geven.

Daardoor kreeg hij het volgende etiket:

Maar zijn heer antwoordde en zei tegen hem: Slechte en luie dienaar, u wist dat ik maai waar ik niet gezaaid heb en van de plaats inzamel waar ik niet gestrooid heb. Dan had u mijn geld aan de bankiers moeten geven, en ik zou bij mijn komst het mijne met rente teruggekregen hebben.

MATTHEÛS 25:26-27

En hij werd naar de buitenste duisternis geworpen,

Neem daarom het talent van hem af en geef het aan hem die de tien talenten heeft. Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem die niet heeft, van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft. En werp de onnutte dienaar uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

MATTHEÛS 25:28-30

De meester accepteerde dit gedrag niet. Hij zei:

Je had het op z'n minst op een of andere veilige manier kunnen beleggen. Je had het op de bank kunnen zetten, dan had ik tenminste nog een beetje rente gekregen—waarschijnlijk geen honderd procent zoals die andere mannen hadden opgebracht, maar in ieder geval iets in plaats van niets.

Wat hij in wezen zegt, is: „Je deed alsof je niet mijn dienaar was. Je deed alsof je het recht had je eigen hachje te redden en jezelf te beschermen, in plaats van jezelf toe te wijden, jezelf in gevaar te brengen en de risico's te nemen die iedere christen moet nemen om het Koninkrijk van God te bevorderen.”

Sommige mensen zeggen: „Ik wil eigenlijk niet naar buiten gaan en over Jezus spreken. Ik wil eigenlijk niet veel geld aan het evangelie besteden. Het is te riskant. Misschien houd ik niet genoeg voor mezelf over. Misschien word ik vervolgd of

zoiets.” Welke kleine mogelijkheid ze ook hebben, vaak gebruiken ze die vanwege hun angst helemaal niet.

Wat deze gelijkenis leert, is dat God aan iedere persoon die in Zijn Koninkrijk is, aan ieder van Zijn dienaren, een mogelijkheid heeft gegeven om iets voor God voort te brengen. Terwijl we op de komst van Christus wachten, moeten we juist hiermee bezig zijn. We moeten zo goed mogelijk gebruikmaken van de mogelijkheden die we hebben: het geld, de tijd, de bekwaamheden, de contacten en alles wat ons een voordeel biedt waarmee we mensen op een positieve manier voor Christus kunnen beïnvloeden.

Zelfs degenen die hun mogelijkheden niet zo goed mogelijk benutten, zouden ze op zijn minst enigszins moeten gebruiken. Natuurlijk zal er minder beloning zijn voor degenen die minder doen. Maar het punt is dat iemand geen echte dienaar is als hij niets doet. Als iemand leeft alsof hij niet de dienaar van een ander is, maar alleen zichzelf beschermt en leeft op een manier waardoor hij zich veilig en op zijn gemak voelt, en zich niet bekommert om de zaken van zijn meester, dan is die persoon geen echte dienaar, maar een ontrouwe dienaar.

Deze man begroef zijn talent, omdat hij er dan niet meer over hoefde na te denken totdat zijn meester terugkwam. Hij zou gewoon doorgaan met zijn dagelijkse bezigheden en niet nadenken over het verbeteren van de financiële positie van zijn meester. Toen zijn meester terugkwam, groef hij het eenvoudigweg weer op. Dat is niet actief in dienst van je meester staan. Dat is je plicht aan de kant schuiven en je eigen gang gaan. Zoals we zien, was dat niet aanvaardbaar. Daarom werd hij gestraft toen zijn meester terugkeerde.

Zo komen we bij een einde dat lijkt op dat van de tien bruidsmeisjes. Sommigen verheugen zich met hun meester, en sommigen worden gestraft. Zo zal het zijn wanneer Jezus terugkomt en Hij afrekent met Zijn mensen, aan wie Hij verantwoordelijkheden heeft gegeven. Dat zijn jij en ik. We kunnen maar beter voorbereid en actief zijn.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 25:14
- Mattheüs 25:15
- Mattheüs 25:16-19
- Mattheüs 25:20-21
- Mattheüs 25:22-23
- Mattheüs 25:24-30
- Mattheüs 25:10
- Mattheüs 25:11-12
- Mattheüs 25:5
- Mattheüs 24:48
- Mattheüs 25:19
- Mattheüs 25:21
- Mattheüs 25:26-27
- Mattheüs 25:28-30

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.